

Kultur

Film: Streaming og VOD

af Nikolaj Kennov Rasmussen, niltra@fyens.dk

■ "Stranger Things" er en kulørt cadeau til 80'ernes adventurefilm såsom "E.T." (1982) og især "Goonierne" (1985). Foto: Netflix

1. Sære væsener i suveræn serie

For en lille måned siden landede Netflix-serien "Stranger Things" som et syret og suverænt vink til dengang, søvnige søndage blev tilbragt på sofaen med en slidt vhs-film i flimmerkassen.

"E.T." (1982), "Nærkontakt af tredje grad" (1978) og "Gremlins" (1984) er alle

film, seriens univers støtter sig til, dog uden at blive mindre original eller retrocool af den grund. Selv om serien har (utroligt velsplilende) børn i bærende roller, kan alle se med på deres eventyr i en parallelverden, hvor sære væsener findes.

"Stranger Things", Netflix

■ En af tidens mest lovende skuespillere, Riz Ahmed, er med i "The Night Of". Foto: HBO

3. Natten er (ikke) blid

HBO's miniserie "The Night Of" kan umiddelbart fremstå banal. En lovende ung mand arresteres for et bestialsk mord på en kvinde - et mord, han med sit milde væsen aldrig kunne have begået. Han placeres i et hårdkogt fængselsmiljø, mens sagen belyses fra så mange vinkler, at man snart begynder at tvivle på hans uskyld. Plottet løftes af en rugende stemning, der sætter sig som forjættende tankespind efter hvert afsnit. Og så har John Turturro måske sit livs rolle.

"The Night Of", HBO Nordic

4. Nørderne "Mad Men"

Hvis sagaen om reklamemændene i "Mad Men" er det amerikanske svar på "Matador", må "Halt and Catch Fire" være dens rette efterfølger. Med samme episke computerrevolution, ser den nye tredje sæson bærer af kvinderne, en gruppe, der ellers snildt overskygges, når talen falder på noget så kantet og teknisk som computere.

"Halt and Catch Fire 3", C More

Kulturredaktør
Lise Kryger, 65 45 51 65,
lkryger@fyens.dk

Souschef
Anette L. Hyllested, 65 45 51 31,
ahyl@fyens.dk

Journalister i Odense
Malene Birke Lund, 65 45 51 82,
mal@fyens.dk
Morten Viltsbæk, 65 45 51 68,
mvil@fyens.dk
Nikolaj Kennov Rasmussen,
65 45 52 31, niltra@fyens.dk

Henrik Anderson, 65 45 57 31,
heran@fyens.dk

Pressemeddelelser sendes til
E-mail: kultur@fyens.dk

Journalister i Svendborg
Iben Friis Jensen, 63 45 21 11,
ibfj@faa.dk
Marianne Kjør, 63 45 21 51,
mahj@faa.dk

Kulturansvar
Rådsgæst: man-fre 9-17,
63 45 23 26,
kultur@fyens.dk
Redigeret af: Marie Jung

Mest solgte albummer i sidste uge

1. Drake: Views (3)
2. Volbeat: Seal the Deal & Let's Boogie (2)
3. Lukas Graham: Lukas Graham (Blue Album) (4)
4. DJ Snake: Encore (5)
5. Justin Bieber: Purpose (7)
6. Ariana Grande: Dangerous Woman (9)
7. Folkeklubben: Så flint! (1)
8. Philake: Slush Hours (8)
9. Charlie Puth: Nine Track Mind (10)
10. Ed Sheeran: X (11)

SAK's jubilæumsfestival Næste side

Kunsten er ikke et husmorprojekt

■ Det grafiske udtryk hang ved, da Lise Kryger Simonsen for tre år siden stoppede i forældrenes grafiske virksomhed for at blive kunstner

Fynske kunstnere

Men for at begynde med det vigtigste: Kunsten. At blive kunstner er for Lise Kryger Simonsen ikke et husmorprojekt, der er lettere konverterbart med et forstadsliv som småbørnsmor med hang til indretning. Det er en drøm. En mulighed for at arbejde med det, der gør hende allermost glad, og som giver allermost mening.

- Jeg har altid sagt, at jeg engang skulle male. Jeg kan godt lide det, kunst kan. Den energi og nerve, der kommer fra kunst, at nogen vil fortælle en historie med sit billede, siger Lise Kryger Simonsen.

Pippi og Phuc Van Dang
Hun havde ingen uddannelse som kunstner, men en masse erfaring som mediegrafiker fra reklamebranchen og en god ballast hjemmefra, da hun og springet Alligevel føler hun sig ikke alene. Det var godt nok svært at afsige familiefortællingen over for sine forældre, men de støttede hende i det, og det samme gjorde hendes mand, Anders.

Uden det parløb havde springet ikke været så ligetil, siger hun nu.

- Jeg føler mig ikke særlig modig, snarere ydmyg. Det er ikke et hyggeprojekt, tværtimod handler det om at være meget opsøgende. Jeg er ret ambitiøs og er drevet af det, og jeg har ikke et problem med kommercielle opgaver, så længe der er tale om et ligegyrdigt projekt, hvor jeg har min integritet og mit udtryk intakt, siger Lise Kryger Simonsen.

Hun har fortsat samarbejdet med nogle af sine tidligere grafiske kunder, nu blot med en kunstnerisk vinkel. For eksempel er hun sammen med den anden kunstner, vietna-

■ Skitsebogen ligger klar på arbejdsbordet i stuens ene ende, som Lise Kryger Simonsen har inddraget til en form for åbent værksted.

Fynske kunstnere

Artiklen om Lise Kryger Simonsen er ottende del af en serie, der en gang om måneden sætter fokus på en fynsk billedkunstner.

De første var Dan Frøjlund, Indigo Richards, Per Eli, Brit Windahl, Per Ahlmann og Birgitte Lykke Madsen og Niels Erik Skovballe.

mesiskfødte Phuc Van Dang, blevet hyret til at udvikle store ikoniske kunstværker til spritnye kontorfaciliteter for et rådgivende ingeniørfirma i Horsens' gamle rådhus. Det skal indvies sidst i september.

- Jeg sagde straks ja til opdraget, fordi jeg tænkte, at jeg aldrig før havde prøvet at arbejde sammen med en anden kunstner om et fælles værk, så det kunne være sjovt. Og det har både været sjovt og lærerigt, siger Lise Kryger Simonsen.

Lise Kryger Simonsen

38 år, gift og mor til to. Bor og arbejder i Næsbyhoved Broby. Fik og opvokset i Morud, senere Bogense. Gik som helt ung et år på Fyns Tegne- & Maleskole med daglig undervisning. Autodidakt kunstner men uddannet mediegrafiker med halvdelen af praktiktiden i forældrenes virksomhed Acer Design i Bogense og resten i Odense-reklamebureauet ClockWork. Forlod grafikerbranchen i 2013.

debuterede med udstilling året efter. Med det samme engagerer gennem Galleri Nijenkamp i Bellinge frem til, at det lukkede i foråret. Herefter sin egen gallerist. Har tegnet og udviklet tekstilprint til en del af sin søster, designer Trine Kryger Simonsens kollektion. **Aktuel** med pop-up udstilling "Mankind Look" fra 21. september og frem til 9. oktober på På havnekajen i Bogense.

■ Mankind er blevet mit fingeraftryk, siger Lise Kryger Simonsen, som bruger figuren på både papir og lærred.

af Malene Birke Lund Foto: Jens Wagnsen mal@fyens.dk

■ Torturscenen med Alba og hendes bæddel er stærk og velkomponeret. Foto: Anders Vegen Andersen

Åndernes hus uden plads til fantasien

■ Ingrid Kristensens personlige engagement i den sydamerikanske historie bliver danseforestillingens hæmsko

DANS

Andernes Hus
★★★★☆

Koreograf og instruktør Ingrid Kristensen indleder smukt sin danseforestilling "Andernes Hus" med at minde om, hvor meget vi skal passe på vores demokrati. At vi skal pleje demokratiet, som vi plejer kærligheden.

Hun ved, hvad hun taler om, for Isabel Allendes roman "Andernes Hus", som Ingrid Kristensen har omsat til en dansehistorie, er i høj grad den argentinske dansleders egen familiekronik.

Og det er nok i virkeligheden skavanken ved denne forestilling.

At Ingrid Kristensen er for involveret, for tæt på handlingen... at hun i sin koreografi insisterer på at lægge sig så tæt op ad romanen, som det er muligt i løbet af én times danse lagt som puslespilsbrikker i kronologisk rækkefølge.

For den del af publikum, der har læst romanen eller set Bille Augusts filmatisering af "Andernes Hus", føles det som et overgreb mod fantasien, at danserne pensler handlingen ud. Koreografen ville have virket bedre som abstraktioner over temaet.

For dem, som ikke på-

hånd kender Isabel Allendes bog, er forestillingen til gengæld svært at følge. Ikke mindst fordi Ingrid Kristensens meget charmerende accent giver forståelsesproblemer, når den via højtaler sætter mange af romanens navne i spil: Rosa, Esteban, Clara, Ferula, Onkel Marcus, Pedro Tercero, Blanca, Alba, Esteban Garcia og ikke mindst hunden Barabbas, der dog er nem at genkende med sin sammensnorede hvide blebuk og sin halsring.

Ærgerligt er det også, at den nykomponerede musik ikke giver forestillingen en ekstra dimension. I en kærligheds-scene får vi dog en musikalsk tur til Latinamerika, men ellers er akkompagnementet for uopfindsomt og sine steder ligefrem kedeligt - trocits-klik.

Rådhusalen i Odense, der bruges som kulisse, er med sine indre proportioner og grå 50'er-funktionalitet en illustrativ ramme om den grumme fortælling. Det 500 kvadratmeter store rum med den gigantiske loftshøjde kræver blot en helt anderledes lysætning og en bedre styring af lyden for at kunne fungere optimalt.

At oversætte en roman til dans bliver desværre uden kunstnerisk gevinst. Læs i stedet bogen. Eller se i det mindste filmen.

af Iben Friis Jensen ibfj@faa.dk